

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

Entrevista **Katia Michel**

Pianista catalanosuïssa. Premiada arreu, ha actuat per tot el món. Compagina l'activitat concertista amb la docència i actualment és professora del Conservatori de Música de Manresa. El setembre inicia una sèrie de concerts per Algèria i Alemanya a duo amb el seu marit, el violoncellista Peter Schmidt

«El més important és la connexió que el músic té amb el seu públic»

► Després del seu pas per Mojà, la pianista actuarà a la Schubertiada de Vilabertran

Marta Pich
MOJÀ

■ Per a la prestigiosa Schubertiada de Vilabertran li van demanar que preparés les tres últimes sonates que va escriure Franz Schubert, i Katia Michel ho va acceptar encantada. Aquesta jove pianista catalanosuïssa (Ginebra, 1981), amb un currículum brillant a les espatlles, les interpretarà divendres que ve a Vilabertran, però dissabte va passar pel Festival Internacional Francesc Viñas de Mojà amb el mateix programa. Michel ha actuat arreu del món i compagina la seva activitat concertista amb la docència. Ha rebut classes d'Àlicia de Larrocha i ha estat convidada a nombrosos festivals de renom. Va rebre el seu primer guardó als 7 anys i als 17 anys debutava al Palau de la Música Catalana.

P Té un vincle especial amb el poble de Mojà.

R Als 14 anys vaig guanyar un premi al concurs de les Joventuts Musicals i vaig venir a tocar aquí.

«Als alumnes els dic que no es tracta només

d'estudiar moltes hores, primer cal sentir la música»

«Quan toques en espais petits hi ha una intimitat

i una intensitat que als grans recintes no hi és»

«La tècnica no és tocar ràpid i fort i no es pot separar

del concepte de l'obra, l'estructura o l'enteniment»

Des d'aleshores he anat venint de manera regular.

P Gaudeix més tocant en espais petits i propers o prefereix els grans recintes?

R Doncs depèn, perquè als espais petits hi ha una intimitat que als grans recintes no hi és. El públic ho sent de més a prop i ho viu més intensament. El fet de tenir aquesta

El concert de Mojà va aplegar al voltant d'un centenar de persones

► L'Auditori Sant Josep es va omplir dissabte al vespre per escoltar les tres darreres sonates de Franz Schubert que va interpretar Katia Michel. El programa que el públic va poder escoltar en aquest concert de la 31a edició del Festival Internacional Francesc Viñas és el mateix que la pianista oferirà el proper divendres a la prestigiosa Schubertiada de Vilabertran (Alt Empordà). Més de dues hores de concert amb una càlida resposta del públic.

proximitat m'encanta, sobretot amb música de cambra. D'altra banda, tocar en un escenari gran també és molt gratificant. Tots dos són molt complementaris.

P En funció de quin país o ciutat toca, nota que la reacció del públic és diferent?

R Sí, sobretot en els costums. Aquí tendim a aplaudir tot just acaba de sonar l'última nota. És molt mediterrani. Hi ha diferències, però el més important és la connexió que el músic té amb el seu públic.

P Destaquen la seva brillant tècnica. Això es tradueix en moltes hores d'estudi?

R Són hores i són anys de dedicació i vaig tenir la sort de rebre un bon ensenyament. Però la tècnica no es pot separar del concepte de l'obra, l'estructura o l'enteniment. La musicalitat d'alguna manera va totalment lligada a la tècnica i la tècnica no és tocar ràpid i fort.

P Aquest serà el quart curs que impartirà classes al Conservatori de Manresa. Quins valors transmet als seus alumnes?

R El més important és que aprenguin a estimar la música. Quan els alumnes s'adonen de tot el que poden expressar amb la música és fantàstic. El primer és sentir-la i

adonar-se que no es tracta només d'estudiar moltes hores. Encara que la base no sigui tan bona, el més important és arribar a connectar amb l'essència musical. Perquè, en realitat, el sentiment és el que va motivar el compositor a escriure l'obra.

P Projectes futurs?

R Aquest estiu hem engegat un petit festival de música de cambra a Matadepera anomenat Pòdium que ha anat molt bé. De cara al setembre, oferiré diversos concerts a duo amb el meu marit, Peter Schmidt, que és violoncellista, a Algèria i Alemanya.

El Grup de Dansa Cor de Catalunya omple el Kursaal amb l'espectacle «1714»

► **COMMEMORACIÓ DEL TRICENTENARI.** En el marc del programa de la Festa Major de Manresa i amb l'entrada gratuïta, el Grup de Dansa Cor de Catalunya va omplir ahir al vespre el teatre Kursaal en la tercera representació a la ciutat de l'espectacle *1714, diari d'una esperança*, que es va estrenar el setembre del 2011 i que continua girant perquè té demanda. Es van repartir 805 invitacions, i el públic va premiar l'actuació amb aplaudiments i posant-se dret al final. Es va oferir un bis de l'últim ball i els espectadors el van seguir amb uns minuts d'ovació. El muntatge, de 56 minuts, es basa en la dansa tradicional per explicar una història d'amor en el marc del setge de Barcelona de fa 300 anys. Els vint-i-set dansaires que pugen a l'escenari escenifiquen tretze escenes amb el ball com a vehiculador i la veu en *off* com a fil conductor. La proposta uneix dansa, música (original de Jordi Badia), cançó, teatre i narració. *1714, diari d'una esperança* acabarà enguany sumant una trentena de funcions. Una de les més destacades tornarà a ser a Manresa, aquest cop al Conservatori, per la Fira Mediterrània.